

Predmet: Zoran Vukšić i dr. – Beli Manastir
Poslovni broj predmeta: K-Po₂ 45/2010

Glavni pretres: 13.12.2011.

Izveštaj: Laza Lazarević, posmatrač FHP-a

Ispitivanje svedoka Boška Đurkovića

Svedok je za vreme ubistva porodice Čičak živeo u Karancu. Čičkove je poznavao i bio je u dobrim odnosima sa njima. Poznaje optužene. Dan pre nestanka Čičkovi [16.10.1991.] u njegovu kuću su došli optuženi Zoran Vukšić, Branko Hrnjak i Zoran Madžarac, ali on tada nije bio kod kuće. Sutradan su ponovo došli, popili kafu sa njim i pričali o nekoj svinjskoj ili goveđoj glavi koju je neko od članova porodice Čičak obesio na prozor Madžarcove kafane. On je iz njihovog razgovora naslutio da planiraju da ubiju četvoricu Čičkova i da traže od njega odobrenje. On nije želeo da učestvuje u tome i da se sveti zbog sina kojeg su hrvatske snage ubile u avgustu te godine. Rekao im je da to ne treba da rade zbog njega i da mu takva pomoć nije potrebna. Predočena mu je odbrana optuženog Strigića koji je rekao da su optuženi Vukšić i Madžarac ubili Čičkove baš na nagovor svedokove supruge Cvete, koja im je govorila da strahuje za živote svojih unučadi. Svedok je rekao da prvi put čuje za tako nešto i da to ne može biti istina. Anđa Čičak je jednom dolazila kog njega i krivila ga za smrt članova njene porodice, jer je mislila da on ima nešto sa tim.

Komentar:

Optuženi Branko Hrnjak je stavio prigovor na svedočenje ovog svedoka, navodeći da on nikada nije bio u njegovoj kući. Svedok je ostao pri svom iskazu i potvrdio prisustvo optuženog Hrnjaka.

Ispitivanje svedokinje Ljilje Đurković

Svedokinja je do 1991. godine radila u pošti u Belom Manastiru, gde je upoznala optuženog Vukšića. Optuženog Strigića je poznavala od ranije jer su oboje živeli u Karancu. Kada se septembra 1991. godine zaposlila u SUP-u Beli Manastir, gde je radila na izdavanju putnih isprava, upoznala je i optužene Hrnjaka i Bertića. Njen suprug Ilija je ubijen 15.08.1991. godine. Dan pre nestanka četiri člana porodice Čičak, u njenu kuću su došli Zoran Madžarac, optuženi Vukšić i Hrnjak. Došli su službenim autom *Zastava 101* i bili su u uniformama. Tražili su njenog svekra Boška, koji tada nije bio kod kuće. Sutradan su ponovo došli i tada su razgovarali sa njim, ali ona ne zna o čemu. Za ubistvo članova porodice Čičak je saznala iz glasina. Ne zna ništa o istrazi povodom njihovog ubistva. Dok je radila u SUP-u Beli Manastir nikada nije silazila u prostorije za zadržavanje i ne zna ništa o privođenjima i postupanju prema zatvorenim licima.

Komentar:

Svedokinja je potvrdila svedočenje svog svekra Boška Đurkovića da su optuženi Vukšić, Hrnjak i Zoran Madžarac dolazili u njihovu kuću na dan nestanka Čičkovi. Optuženi Hrnjak je, kao i u slu;aju njenog svekra, prigovorio na svedočenje govoreći da nikad nije bio u njenoj kući.

Ispitivanje svedoka Dragana Marjanovića

Svedok je 1991. godine bio predsednik MZ Boman, mesta koje se nalazi na 5-6 km od mesta gde su pronađena tela četiri muška člana porodice Čičak. U to vreme nije znao detalje o tim ubistvima. Poznaje optužene. Dva dana pre njihovog hapšenja [22.12.2009.] u njegovu kuću u Somboru došli su najpre optuženi Hrnjak, a kasnije i optuženi Strigić. Oni su mu tada ispričali okolnosti ubistva četvoricu Čičkovi. Rekli su mu da ni jedan od njih dvojice nije ubio nikog od njih, da su ubistva izvršili optuženi Vukšić i Zoran Madžarac, dok se optuženi Strigić nalazio ispred *marice* a optuženi Hrnjak pozadi. O ostalim događajima iz optužnice nema saznanja.

Komentar:

Svedok je svedočio veoma uverljivo o onome što je čuo prilikom razgovora sa optuženima Strigićem i Hrnjakom.

Ispitivanje svedoka Mirka Strigića

Svedok je rođeni brat optuženog Slobodana Strigića. Dva dana posle ubistva Čičkovich [19.10.1991.] u njegovu kuću u Somboru došao je njegov brat Slobodan. Bio je vidno potresen. On mu je tada ispričao o ubistvu porodice Čičak. Rekao mu je da je 17.10.1991. godine u čekaonici SUP-a Beli Manastir video četvoricu Čičkovich i pitao ih šta čekaju. Oni su mu odgovorili da Zoran Madžarac i optuženi Vukšić treba da ih ispitaju u vezi sa krađom nekih svinja. On ih je nagovarao da krenu kući, ali su oni hteli da ostanu i razjasne tu stvar. Kasnije su mu Madžarac i optuženi Vukšić rekli da krene sa njima *maricom* da odvezu neke zarobljenike u Jagodnjak na ispitivanje. Sa njima je u vozilu bio i optuženi Branko Hrnjak. Kada su odmakli od grada, naredili su Slobodanu da stane. Optuženi Vukšić, Hrnjak i Madžarac izveli su jednog po jednog od Čičkovich. Kada su izveli poslednjeg, terali su ga da ga on ubije, ali je on to odbio. Uzeo je pušku jer se plašio da će ga ubiti. Kada je čuo neki neartikulisani zvuk, opalio je dva metka u tom pravcu i kasnije video da je pucao u jednog od muškaraca iz porodice Čičak. Nakon toga mu je optuženi Vukšić rekao: *To im je za našeg brata Iliju.*

Nakon što mu je optuženi Slobodan Strigić ispričao ovo, on mu je predložio da se vrati u Beli Manastir i da prijavi događaj svom komandiru. Posle dva dana, optuženi Strigić se vratio u Beli Manastir i prijavio slučaj Milanu Jariću. Kada je svedok o ovome pitao Jarića, on mu je odgovorio da je to preneo Zdjelareviću *koji treba dalje da se bavi time.*

Jednom prilikom je sreo optuženog Vukšića u kafani u Somboru i pitao ga kako mu je ruka, a on mu je odgovorio *Isprobao sam je na onom mlađem*, povlačeći palcem preko vrata. Svedok mu je tada skrenuo pažnju da takve stvari ne bi trebalo da radi jer će jednog dana za to odgovarati.

Optuženi Hrnjak ga je nekoliko puta vodio u prostorije za zadržavanje u SUP-u Beli Manastir, gde su bili zadržani uhapšeni Hrvati. Tada je video da ih je optuženi Hrnjak terao da pevaju srpske pesme i da gaze hrvatsku zastavu. Jednom je u hodniku video optuženog Vukšića kako je naslonio pištolj jednom privedenom licu na glavu. Svedok mu je tada oteo pištolj i nož. Zbog ovog mu je optuženi Vukšić pretio.